
NIENAU CZONY (2) *part praet pass pf*

Teksty nie oznaczają é oraz ó; e prawdopodobnie jasne (tak w nie-); a jasne.

sg m N nienauczony (1). ◇ [A nienauczon(e)go.] ◇ pl G nienauczonych (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

W funkcji przymiotnika: Niewykształcony (2) : bo wiele było [ksiąg] pokazanych od pińarzew nienáuczonych BudNT przedm c5v.

*W przeciwstawieniu: »uczony ... nienauczony« (1): ktore [słowa w Piśmie Św.] [...] ták ná urząd fą położone/ áby lud prołty łatwiey náuczylil/ á w iedney á theyże íentencyey/ ináczey vczony/ ináczeyby nie náuczony flyłłłł. Leop *B4v.*

[Wyrażenie: »w naukach i w prawiech nienauczony«: Wezwáłłłł pánie człowieká leśnego W náukách y w práwiech nienáuczonego. SqdParysa A4v.]

Synonimy: nieumiejętny, niewycwiczony.

Cf NAUCZONY